

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epistolarvm Innocentii III. Romani Pontificis Libri Vndecim

Innozenz <III., Papst>

Parisiis, 1682

Fvlconi Priori Et conventui sancti Martini de Campis Parisiensis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-20020

contradictores, si qui fuerint, vel rebelles per censuram ecclesiasticam appellatione postposita compescendo. Quòd si non omnes &c. tu, frater Archiepiscopo, cum eorum altero &c. Datum Laterani 111. Kal. Decembris, anno duodecimo.

*FVLCONI PRIORI ET
conuentui sancti Martini de Campis
Parisiensis.*

Epil. 147.
Apostolica
in maiorem
proventuum
Ecclesie S. Ia-
cobi de Carini-
sima.

Olim coram dilecto filio nostro Benedicto tituli sanctæ Sufannæ Presbytero Cardinale, quem dilectis filiis Archipresbytero sancti Iacobi Parisiensis & magistro H. procuratori vestro concessimus auditorem, idem proposuit procurator quòd cum vos, ad quos jus patronatus Ecclesiæ sancti Iacobi pertinet, coram Abbate sancti Iohannis de Valleia, Archidiacono & Cantore Carnotensibus, iudicibus delegatis à nobis, medietatem proventuum eiusdem Ecclesiæ sancti Iacobi petissetis; ad vestram fundandam intentionem instrumentum bonæ memoriæ Stephani Parisiensis Episcopi ostendistis, in quo videbatur idem Episcopus inter cetera profiteri quòd concessione antecessorum suorum & sua monasterium vestrum cum præsentatione Presbyteri medietatem omnium beneficiorum, quæ pro presbyterio Ecclesiæ sancti Iacobi ad Presbyterum vel ejus utilitatem quoquo modo perveniunt, in eadem Ecclesia obtinebat. Quòd Archipresbyter prorsus inficians allegavit se vel Ecclesiam suam non nisi tantum in decem libris annuatim solvendis Ecclesiæ vestræ pensionis ratione teneri. Cùmque super hoc coram præmissis fuisset iudicibus litigatum, super eo utraque pars testes induxit. Verùm cùm interim pars vestra proponeret se per dictum Archipresbyterum centum solidis pendente iudicio spoliatam, & pars altera nullam penitus rationem quare hoc fecerat allegaret, iudices Archipresbytero præceperunt ut usque ad certum terminum solidos restitueret prætaxatos: qui mandato iudicum parere contemnens, excommunicatus exiit ab eisdem. Sed Archipresbytero se postmodum per contumaciam absentante, cùm iudices de sententia ferenda tractarent, Prior sancti Victoris, Archipresbyter sancti Severini, & Magister P. Pulverel Canonicus Parisiensis quasdam eis litteras transmiserunt, per quas injungebant eisdem ne in præjudicium jurisdictionis ipsorum, quibus appellationis causa super prædictis centum solidis committebatur à no-

bis, in causa procederent vel aliquid statuerent in gravamen Archipresbyteri memorati. Sed iudices attendentes appellationis causam à prædicta interlocutoria interposita, quæ tantummodo commissa videbatur eisdem, negotium non contingere principale, maximè cùm eo tempore quo Archipresbyter procuratorem miserat ad sententiam audiendam partes non fuerint secundarum litterarum auctoritate citata, instrumento Parisiensis Episcopi diligenter inspecto, & utriusque partis rationibus intellectis, habito prudentum consilio, sæpèdictum Archipresbyterum ad reddendum annuatim Ecclesiæ vestræ medietatem omnium proventuum Ecclesiæ sancti Iacobi condemnarunt, quam sententiam procurator vester petiit confirmari. Cùm igitur hæc & illa quæ Archipresbyter ad impugnandam tam interlocutoriam quàm diffinitivam sententiam iudicum prædictorum proposuit coram eo idem Cardinalis nobis fideliter retulisset, nos interlocutoriam supradictam, pro eo quòd juris ordine non servato à duobus tantum iudicibus, tertio se nullatenus excusante, prolata fuerat, irritam decrevimus & inanem. Verùm quoniam Archipresbyter ad diffinitivam sententiam reprobendam hanc viam à nobis requisitus elegit ut instrumentum Parisiensis Episcopi, quod secuti iudices sententiam tulerant, non fuisse jure subnixum ostenderet, dilectis filiis Abbati sanctæ Genovefæ, & W. Archidiacono Parisiensi, & Decano Meldensi dedimus in mandatis ut audirent quæcunque Archipresbyter memoratus contra instrumentum, infra sex menses postquam foret exhibitum, coram eis duceret proponenda, & si tale quid contra ipsum objectum esset forsitan & ostensum propter quod meritò reprobari deberet, ipsi sententiam iudicum prædictorum, qui fidem instrumenti sequentes eandem tulerant, sublato appellationis obstaculo retractarent, Ecclesiæ vestræ super medietate proventuum Ecclesiæ sancti Iacobi perpetuum silentium imponentes, cùm per depositiones testium, quas inspicere fecimus diligenter, vel alio legitimo modo nihil sufficienter constaret esse probatum. Alioquin cùm Archipresbyter nihil proposuisset aliud quod valeret contra sententiam supradictam, ipsi eandem auctoritate nostra appellatione postposita confirmantes, ipsam per censuram ecclesiasticam facerent inviolabiliter observari. In quorum postmodum præsentia partibus

constitutis, Archipresbyter quædam contra prædictum proposuit instrumentum, propter quæ asseruit nullam ei fidem penitus adhibendam. Primò, quia in sigillo eidem appposito nova cera commixta videbatur antiquæ. Secundò, quia legi ejusdem sigilli literæ non valebant; quamquam contra juris auctoritatem, secundum quod nihil debuit pendente iudicio innovari, dictum sigillum inter moras iudicij fucatum fuerit & positum. Tertiò, quia Parisiensis Capituli sigillum non erat eidem instrumento appositum, cujus consensus de jure fuerat in concessione hujusmodi requirendus. Quartò, quia paucorum Canonicorum subscriptiones annotatæ videbantur in ipso. Quintò, quia concessiones prædecessorum Stephani Parisiensis Episcopi, de quibus in eodem instrumento fit mentio, nullatenus apparebant. Præscriptionem insuper ad reprobandum instrumentum prædictum Archipresbyter memoratus objecit. Sed licet super iis omnibus fuisset hinc inde coram dictis iudicibus litigatum, & Archipresbyter quæ objecerat se assereret probaturum, nihil tamen ex ipsis probare curavit infra semestrem tempus in nostris litteris comprehensum. Quo transacto, post duos menses præsentiam prædictorum iudicum adiens allegavit prædicti Episcopi concessionem ipso jure viribus caruisse, cum non constaret ad hoc intervenisse consensus Presbyteri Ecclesiæ memoratæ, qui requirendus non immeritò fuerat, cum ex hoc ei præjudicium pararetur. Vnde cum super his & aliis partes non desinerent altercari, iudices de consilio peritorum vos & partem alteram cum negotio sufficienter instructo ad sedem apostolicam remiserunt. Partibus itaque propter hoc nuper in nostra præsentia constitutis, cum Archipresbyter suprascripta, quæ contra instrumentum objecerat, coram nobis etiam iterasset, adiciens nihilominus quòd prædicta concessio per Episcopum absque Presbyteri parochialis assensu erat invalida iudicanda, pars vestra inter cetera sic respondit, quòd super iis quæ Archipresbyter contra instrumentum objecerat non erat ulterius audiendus, cum illa nequaquam probaverit infra tempus præfinitum à nobis. Sed & illud pars vestra frivolum reputabat quod de consensu Presbyteri, qui non intervenerat, Archipresbyter ultimò introduxit, cum non probandi Episcopi concessionem invalidam sed reprobandi solummodo instrumentum facultas ei dudum

fuerit reservata; maximè cum infra prætaxati temporis spatium hoc proponere non curavit. His igitur & aliis quæ utraque pars proposuit intellectis, de fratrum nostrorum consilio sententiam prædictorum iudicum approbantes, Archipresbyterum sæpeditum super medietate omnium proventuum Ecclesiæ sancti Iacobi annuatim monasterio vestro reddenda sententialiter duximus condemnandum. Nulli ergo &c. hanc paginam nostræ diffinitionis infringere &c. Si quis autem &c. usque incursum. Datum Laterani XI. Kal. Ianuarij, pontificatus nostri anno duodecimo.

DECANO ATREBATENSIS.

CVM quidam Presbyteri Atrebatensis Ecclesiæ altario ministrantes, orarium utriusque humero imponendo, illud supra pectus in modum crucis disponant, publicè proponentes quòd qui aliter portant illud, excommunicationis sunt vinculo innodati, & tam ibidem quàm in nonnullis Ecclesiis in modum crucis orarium à Presbyteris minimè præparetur, quid in hac diversitate tenendum sit à nobis tua devotio requisivit. Super quo devotioni tuæ taliter duximus respondendum quòd licet inveniatur in Concilio Bracarensi ut sacerdos de uno eodemque orario cervicem pariter & utrumque humerum premens, signum crucis in suo pectore præparet, si quis autem aliter egerit, excommunicationi debitæ sit subjectus, quia tamen juxta Ecclesiæ Romanæ consuetudinem aliter observatur, tam hoc quàm illo modo potest orarium à Presbyteris absque omni culpa disponi. Datum Laterani Non. Ianuarij, anno duodecimo.

CAPITULO TULLENSIS.

Impetito dudum [Mahero] quondam vestro Episcopo super dilapidatione atque perjurio & super eo etiam quòd suspensus proponebatur divina officia celebrasse à Gaufrido Tullensi Archidiacono coram nobis, venerabilibus fratribus nostris Cabilonensi & Cathalaunensi Episcopis & dilecto filio Priori Clarevallensi sub certa forma commisimus causam ipsam, attestaciones quasdam post litem in nostra præsentia super prædictis articulis legitime contestatam receptas eisdem transmittentes inclusas. Coram quibus postmodum partibus constitutis, iidem iudices demum tam attestaciones ipsas quàm alias ab utraque parte receptas ab eis solemniter publicarunt; & licet amba partes à iudicibus

Epist. 14.
Responsum
ad episcopum

Concil. Br.
cap. 1. c. 4.

Epist. 14.
De clericali
Episcopi
Vide hanc
lib. 1. c. 100
Vide hanc
lib. 1. c. 101

Epist. 14.
Responsum
ad episcopum